Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 994 van 15 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat W. GOOSSENS**
Aarschotsesteenweg 810
3012 WILSELE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 februari 2026 tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en van 2 maart 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: 'RvV-wet').

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 31 maart 2026 met refertenummer 137574.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 augustus 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 augustus 2022 dient verzoeker bij de Belgische ambassade te Abuja (Nigeria) een visumaanvraag in met het oog op studies in België.

Op 22 september 2022 wordt deze visumaanvraag geweigerd.

Op 23 november 2022 dient verzoeker bij de Belgische ambassade te Abuja (Nigeria) een visumaanvraag in met het oog op studies in België.

Op 23 januari 2023 wordt de visumaanvraag ingewilligd.
Op 26 januari 2023 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een visum type D geldig van 7 februari 2023 tot 7 februari 2024 voor 365 dagen en meerdere binnenkomsten.

Op 17 februari 2023 komt verzoeker België binnen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de A-kaart van verzoeker ambtshalve wordt verlengd tot 31 mei 2024. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer A.E.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 26 juni 2024 verzoekt de gemachtigde van de destijds bevoegde staatssecretaris aan de bevoegde burgemeester om de A-kaart niet meer ambtshalve te verlengen, nu het dossier onvolledig is en verzoeker uit te nodigen om de ontbrekende documenten voor te leggen. Dit schrijven luidt als volgt:

"*(…)*
Gelieve de A-kaart niet meer ambtshalve te verlengen

De aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsvergunning ingediend op 30/05/2024 in toepassing van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 101, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, is onvolledig.

Gelieve betrokkene dringend uit te nodigen en hem een extra termijn van 15 dagen te geven om de ontbrekende documenten over te maken, dit zijn met name:

[…]
- *Een verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig de bijlage 32 van het K.B. van 8 oktober 1981, voor het nieuwe academiejaar en een bewijs van solvabiliteit van de garant (3 recente loonfiches of een recent uittreksel uit de personenbelasting); OF een attest waaruit blijkt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar geniet van een studiebeurs of van een studielening die de gezondheidszorgen, de kosten van zijn verblijf, studie en repatriëring dekt; de bijlage 32 werd ingevuld voor het academiejaar 24-25, we zijn nog steeds in het academiejaar 23-24, dus dit kunnen we niet aanvaarden, bovendien neemt de garant in het academiejaar 23-24 reeds 3 andere studenten ten laste, dus deze garant kan geen garant meer staan voor betrokkene in dit academiejaar.*

(…)"

Verzoeker maakt vervolgens stukken over, waaronder een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) waarbij de heer M.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 7 augustus 2024 verzoekt de gemachtigde van de destijds bevoegde staatssecretaris aan de bevoegde burgemeester om de A-kaart te vernieuwen tot 31 oktober 2024.

Verzoeker wordt ambtshalve een A-kaart afgeleverd tot 31 oktober 2025. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer M.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 29 oktober 2025 deelt de gemachtigde van de bevoegde burgemeester de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat de A-kaart van verzoeker ambtshalve wordt verlengd tot 31 oktober 2026. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer M.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 6 februari 2026 stelt de gemachtigde van de bevoegde minister (hierna ook: de gemachtigde) volgend schrijven op:

"*(…)*
Geachte meneer,
De Dienst Vreemdelingenzaken overweegt om een einde te stellen aan uw machtiging tot verblijf in het kader van studies in België OF weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging op basis van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 om volgende redenen:

De overgemaakte bijlage 32 van de garant M. N. (…) kan niet langer worden aanvaard omdat de garant voor het jaar 2025-2026 ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen en dus niet solvabel is (hij verdient 4 500 euro/maand, terwijl hij minstens 5 471 euro/maand zou moeten verdienen). Een garant kan redelijkerwijs geen 3 340 euro/maand uitgeven om daadwerkelijk in de behoeften van de betrokken studenten te voorzien Dit toont aan dat het om een valse garantie gaat. De gerechtelijke autoriteiten zullen hiervan op de hoogte worden gebracht.

De Minister of zijn gemachtigde kan, na een beslissing te hebben genomen met toepassing van artikel 61/1/4 van de wet, in voorkomend geval, aan de student het bevel geven om het grondgebied te verlaten[1].

Echter, vooraleer tot dit besluit over te gaan wordt u de mogelijkheid geboden om gehoord te worden en belangrijke elementen mee te delen aan de Dienst Vreemdelingenzaken[2]. Indien u en/of uw gezinsleden die

u vervoegen over elementen beschikken waarmee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van het dossier, kan u de bewijzen van deze elementen voorleggen.

Bijgevolg wordt u een termijn van 15 dagen geboden te rekenen vanaf de datum van kennisgeving om deze elementen kenbaar te maken en het behoud van de machtiging tot verblijf in België te verdedigen.

Eventuele bewijsstukken moeten verplicht via e-mail worden verstuurd naar Bureau Lang verblijf (student@ibz.fgov.be) met in het onderwerp: "hoorrecht+ FAMILIENAAM, voornaam en onze referentie (OV-nummer)" of kunnen via het gemeentebestuur worden overgemaakt.

Voor het geval dat er effectief wordt overgegaan tot het nemen van een bevel om het grondgebied wordt u reeds gewezen op de medewerkingsplicht die op u rust in toepassing van artikel 74/22 van de wet en de gevolgen indien u deze plicht niet respecteert. De informatie is te consulteren op https://dofi.ibz.be/nl/themes/sejour irregulier/medewerkingsplicht.
(…)"

Verzoeker maakt bijkomende stukken over.

Op 23 februari 2026 neemt de gemachtigde "*een beslissing tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student*". Dit is de eerste bestreden beslissing. Deze beslissing luidt als volgt:

"*(…)*
Beslissing tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: « De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:
1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, § 3, eerste lid, 7° en 8° ;

De bijlage 32 ondertekend door de garant M. N. (…) kan niet langer worden aanvaard omdat de garant voor het jaar 2025-2026 ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen en dus niet solvabel is (hij verdient 4 500 euro/maand, terwijl hij minstens 5 471 euro/maand zou moeten verdienen). Een garant kan redelijkerwijs geen 3340 euro/maand uitgeven om daadwerkelijk in de behoeften van de betrokken studenten te voorzien en dit toont aan dat het om een valse garantie gaat. De betrokkene probeert de regelgeving te omzeilen door deze loonfiches voor te leggen.

De door de betrokkene voorgelegde loonfiches van de nieuwe garant kunnen niet worden aanvaard, omdat ze niet bij zijn aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsvergunning werden ingediend in toepassing van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 en artikel 101, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Betrokkene moet op het moment van de aanvraag aantonen dat hij aan alle voorwaarden voldoet, en niet achteraf.
(…)"

Op 2 maart 2026 neemt de gemachtigde ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de tweede bestreden beslissing, deze beslissing luidt als volgt:
"*(…)*
BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Gelet op artikel 104/1 of 104/3, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de genaamde A. (…), J. M. (…)
geboren te A. (…), op (…).1998,
van Nigeria nationaliteit,
verblijvende te (…)

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren ;

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (…)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf».

Op datum van 02.03.2026 werd in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren.
Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 17.02.2023 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard.

Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

Er werden geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 06.02.2026 waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met oog op het nemen van deze beslissing.

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 104/1 of 104/3, § 4 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen (2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij/zij zijn/haar verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.
(…)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van een schending van de "*rechtmatige verwachtingen der rechtsonderhorige*", van de artikelen 61/1, § 1 en § 2, en 61/1/2 en 61/1/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 103, § 2 en § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenbesluit). In de uiteenzetting van het middel wordt ook gewag gemaakt van een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het eerste middel wordt als volgt onderbouwd:

"*1. Aangezien de motivering van de verwerende partij tegenstrijdig is;*

Dat zij de intrekking enerzijds motiveert als volgt: "de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden" en anderzijds motiveert als volgt: "betrokkene moet op het moment van de aanvraag aantonen dat hij aan alle voorwaarden voldoet en niet achteraf";

Dat men niet enerzijds kan stellen dat men niet langer voldoet aan de voorwaarden (hetgeen uiteraard impliceert dat men op het moment van de aanvraag wél voldeed) en anderzijds aan verzoekende partij kan verwijten dat hij op het moment van de aanvraag niet voldeed en wél achteraf;

2. Aangezien art. 61/1, §1 Vw. bepaalt dat de overheid nakijkt of alle stukken voorhanden zijn;

Dat art. 61/1, §2 Vw. bepaalt dat indien dit niet het geval is, de betrokkene hiervan op de hoogte moet worden gesteld en dertig dagen de tijd krijgt om dit nog aan te vullen;

Dat art. 61/1/2 Vw. bepaalt dat de koning de regels voor hernieuwing bepaalt, waarbij art. 103, §2 Vb. bepaalt dat de overheid ook bij een vernieuwingsaanvraag nakijkt of alle documenten voorhanden zijn;

Dat art. 103, §3 Vb. bepaalt dat de overheid de betrokkene informeert indien er een document ontbreekt, waarna de betrokkene 15 dagen de tijd heeft om het ontbrekende document aan te vullen.

Dat, gezien de taak van de overheid om de documenten te verifiëren, verzoekende partij erop mocht vertrouwen dat alles in orde was;

Dat de verwerende partij de rechtmatige verwachtingen van verzoekende partij schendt door eerst alle documenten te aanvaarden als zijnde in orde, nadien te stellen dat er één document toch niet in orde zou zijn en vervolgens iedere hersteltermijn te weigeren met de melding dat alles bij de aanvraag in orde had moeten zijn;

3. Aangezien de ratio legis van de wetgever, zowel bij de initiële aanvraag als bij de hernieuwingsaanvraag duidelijk is: de overheid moet nakijken of alle documenten in orde zijn en verleent in elk geval een hersteltermijn wanneer er toch nog een document ontbreekt;

Dat wanneer de overheid niet op het moment van de aanvraag doch laattijdig (hetgeen niet aan verzoekende partij verweten kan worden) vaststelt dat één document niet in orde is, deze laattijdigheid geen afbreuk doet aan het recht van verzoekende partij om een hersteltermijn te krijgen en het ontbrekende document alsnog bij te brengen;

Dat verzoekende partij alsnog een dienstige verbintenis tot tenlasteneming bijbracht van zodra de overheid hem meldde dat er een probleem was met de initiële verbintenis tot tenlasteneming;

4. Aangezien de wetgever zodoende steeds een hersteltermijn toelaat;

Dat de verwerende partij zodoende haar zorgvuldigheidsplicht schendt wanneer zij aan de rechtsonderhorige meedeelt dat de bijlage 32 niet in orde is, maar dat hij 15 dagen de tijd krijgt om "belangrijke elementen" mee te delen;

Dat dit uiteraard de rechtmatige verwachting schept dat verzoekende partij nog 15 dagen de tijd krijgt om een dienstige bijlage 32 bij te brengen;

Dat verzoekende partij dit ook deed en tevens tijdig op 20 februari 2026 overmaakte aan DVZ;

Dat DVZ vervolgens op 23 februari 2026 overging tot intrekking met het verwijt dat verzoeken de partij geen informatie had bijgebracht omtrent zijn gezinssituatie en dat de dienstige bijlage 32 niet relevant zou zijn, want niet toegevoegd bij aanvang…

Dat verzoekende partij volledig op het verkeerde been gezet werd en dus geschokt werd in zijn rechtmatige verwachtingen;

Dat hij EN zijn aanvraag indiende waarbij de overheid vaststelde dat alles in orde was EN tijdig een dienstige bijlage 32 toevoegde van zodra de overheid laattijdig vaststelde dat de iniële bijlage 32 toch niet in orde zou zijn (waaromtrent verzoekende partij geen weet had) EN een duurzame relatie heeft met een partner met langdurig verblijfsrecht in België;
5. Aangezien art. 61/1/4 Vw. de mogelijkheid aan de overheid biedt om de machtiging te beëindigen wanneer de student niet langer voldoet aan de gestelde voorwaarden;

Dat dit impliceert dat men initieel wél voldeed aan de voorwaarden en nadien niet meer voldoet;

Dat de motivering in de intrekkingsbeslissing zodoende tegenstrijdig is: enerzijds wordt gesteld dat het om een intrekking gaat (uit bovenstaande artikelen blijkt dat dit impliceert dat men initieel aan de voorwaarden voldoet) en anderzijds wordt gemotiveerd dat betrokkene op het mo ment van de aanvraag moet aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden en niet achteraf (zodat aan verzoekende partij wordt verweten dat hij initieel niet zou hebben voldaan);

Dat de verwerende partij, door anders te oordelen, de inhoud van art. 61/1/4 Vw. schendt;

6. Aangezien de motivering in de intrekkingsbeslissing bovendien onvoldoende is;

Dat wanneer men motiveert dat betrokkene op het moment van de aanvraag moet aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden -en hem dus verwijt dat dit niet zo zou zijn-, dan had de overheid dit hem conform de voormelde artikelen moeten vertellen mét hersteltermijn;

Dat de verwerende partij, door anders te oordelen, de inhoud van de artikelen 61/1, §1 Vw., 61/1, §2 Vw., 61/1/2 Vw., 103, §2 Vb., 103, §3 Vb. schendt;

7. Aangezien de bestreden beslissing onvoldoende door de hoger vermelde motivering gedragen wordt, zodat onderhavige motivering niet afdoende is (Cass., 3 februari 2000, http://www.juri dat.be/cgi_juris/jurn.pl);

Dat de formele motiveringsplicht een substantiële vormvereiste inhoudt;

Dat de schending ervan de beslissing onwettig maakt (schending artt. 2 en 3 Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van art. 62 Vreemdelingenwet), zodat Uw Raad deze bestuurshandeling behoort te vernietigen;

Dat de verwerende partij de motiveringsplicht heeft geschonden, zowel op materieel als op formeel vlak;

8. Aangezien de bestreden beslissing behoort te worden vernietigd wegens schending van de motiveringsplicht, schending van de zorgvuldigheidsplicht, schending van de rechtmatige ver wachtingen der rechtsonderhorige en schending van de artikelen 61/1, §1 Vw., 61/1, §2 Vw., 61/1/2 Vw., 103, §2 Vb., 103, §3 Vb. en 61/1/4 Vw.;"

2.1.2. In een tweede middel gericht tegen de tweede bestreden beslissing voert verzoeker het volgende aan:

"*4.B.2. Tweede middel: bevel als accessorium van onterechte basisbeslissing*
12. Aangezien het bevel een accessorium is van de intrekking van het verblijfsrecht als student;
Dat deze intrekking onterecht is (zie hoger);
Dat zodoende het bevel eveneens onterecht werd afgeleverd;
13. Aangezien het bevel een loutere uitvoeringsbeslissing volgend op de intrekking;
Dat een vernietiging van de intrekking eveneens het bevel uit het rechtsverkeer haalt;
Dat het behoort dat wordt vastgesteld dat het bevel niet meer in het rechtsverkeer is;"

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert verweerder als volgt op de middelen aangevoerd in het verzoekschrift:

"*In zijn middelen beroept verzoekende partij zich op een schending van:*
• motiverings- en zorgvuldigheidsplicht,
• Artikelen 1/1, §1, 61/1, §2, 61/1/2, 61/1/4 en 74/13 van de Vreemdelingenwet,
• Artikelen 103 §2 en 103 §3 Vreemdelingenbesluit,
• Artikelen 8 en 12 EVRM,
• Artikel 16 UVRM,
• Artikel 23 IVBPR,
• Artikel 10 IVESCR

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de wet van 29.7.1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de Staatssecretaris geheel terecht besliste dat verzoekers aanvraag tot machtiging ongegrond is verklaard.

Uit de omstandige motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in toepassing van artikel 61/1/4 §1,1° van de Vreemdelingenwet heeft besloten om de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een student in te trekken, en afdoend en adequaat de motieven heeft uiteengezet.

Artikel 61/1/4 §1,1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:
"§ 1. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:
1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, § 3, eerste lid, 7° en 8°"

Om als student te kunnen worden beschouwd moet een derdelander aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden, meer specifiek dat de student moet beschikken over voldoende bestaansmiddelen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de verlenging van zijn studentenverblijf een bijlage 32 ondertekend door de garant M. N. (…) heeft neergelegd, die ondertussen ook voor 3 andere studenten garant is. De garant verdient 4 500 euro/maand, terwijl hij minstens 5 471 euro/maand zou moeten verdienen om de 4 studenten ten laste te kunnen nemen.

Verzoeker haalt aan dat wanneer hij verzocht werd zijn individuele situatie te schetsen, hij een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming, ondertekend door de heer E. A. R. (…), de kopie van de identiteitskaart van de nieuwe garant en verschillende loonfiches op naam van de garant aan de gemachtigde heeft bezorgd.

Verzoeker haalt aan dat de gemachtigde geen rekening houdt met de nieuwe verbintenis tot tenlasteneming en hiermee het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoeker verliest uit het oog dat wanneer de omstandigheden wijzigen, de gemachtigde een verblijf kan intrekken.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, kan niet worden gevolgd dat de verwerende partij bijkomende voorwaarden aan de wet zou toevoegen of haar beslissing ontoereikend zou motiveren. De beoordeling van het voorgelegde studietraject gebeurt immers in het licht van de toepasselijke wettelijke bepalingen en de relevante uitvoeringsrichtlijnen.

Betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten:

Wat betreft het bestreden bevel merkt de verwerende partij allereerst op dat deze beslissing steun vindt in artikel 7, eerste lid, 13°, van de vreemdelingenwet. Er wordt gemotiveerd dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf ingetrokken wordt. Op 23/2/2026 werd ten aanzien van verzoeker namelijk een beslissing genomen tot intrekking van zijn machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en dit overeenkomstig artikel 61/1/4 van de vreemdelingenwet. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoeker blijk van deze motieven te kennen nu hij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

Om een schending van zijn privéleven aannemelijk te maken, komt het verzoeker toe om concreet aan te tonen dat hij bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de gemeenschap waarin hij verblijft die dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van zijn sociale identiteit zodat deze onder de notie 'privéleven' uit artikel 8 van het EVRM zouden kunnen vallen (EHRM 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, § 63), zodat deze niet als "gewone" sociale relaties kunnen worden gekwalificeerd. Met zijn uiterst summier betoog toont verzoeker niet aan dat er sprake is van dergelijke intense banden. Hij maakt een schending van zijn privéleven geenszins aannemelijk.

Zo vermeldt hij niet met wie hij een duurzame relatie heeft. Hij vermeldt enkel dat het om een erkende vluchteling gaat, maar voegt geen kopie van een identiteitskaart of bewijzen van een duurzame relatie toe aan zijn beroepsverzoekschrift.

Bovendien bevat het administratief dossier geen gezinsherenigingsaanvraag.

De verwerende partij dient vast te stellen dat verzoeker zich beperkt tot een loutere stelling, op basis waarvan niet kan worden vastgesteld dat hij effectief een gezinsleven onderhoudt op het grondgebied.

Aangaande de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, vormt deze bepaling een weerspiegeling van artikel 8 van het EVRM. Uit het voorgaande volgt reeds dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing het ingeroepen gezinsleven in rekening heeft gebracht en dit op een zorgvuldige en redelijke wijze. Wat betreft het hoger belang van het kind en verzoekers gezondheidstoestand worden er geen concrete grieven aangevoerd. Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt.

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven wordt tevens gewaarborgd door artikel 12 van het EVRM.

Artikel 12 van het EVRM omvat het recht te huwen en luidt als volgt: "Mannen en vrouwen van huwbare leeftijd hebben het recht te huwen en een gezin te stichten volgens de nationale wetten die de uitoefening van dit recht beheersen."

De verzoekende partij voert een schending aan van artikel 12 van het EVRM, dat bepaalt dat mannen en vrouwen van huwbare leeftijd het recht hebben te huwen en een gezin te stichten volgens de nationale wetten die de uitoefening van dit recht beheersen. De bestreden beslissing houdt geen verbod in voor de verzoekende partij om in het huwelijk te treden en verhindert de verzoekende partij geenszins om te huwen.

Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing hem verhindert om zijn gezinsleven verder te zetten in het land van herkomst of dat indien zijn partner in België verblijft de tijdelijke scheiding een disproportionele inmenging zou vormen in haar gezinsleven. Nogmaals het administratief dossier bevat geen gezinsherenigingsaanvraag noch een huwelijksaangifte!

Een schending van artikel 12 van het EVRM blijkt aldus niet.

Het beroep is ongegrond."

2.3. Beoordeling

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 61/1/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 103, § 2 en § 3 van het Vreemdelingenbesluit.

De eerste bestreden beslissing duidt artikel 61/1/4, § 1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag aan.

Artikel 61/1/4, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"*§ 1. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:*
1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, § 3, eerste lid, 7° en 8° ;
2° het verblijf van de student dient andere doeleinden dan de studies.
De minister of zijn gemachtigde trekt de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student in wanneer de student valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat een medewerker van de stad Leuven op 29 oktober 2025 volgende e-mail stuurt naar lv.ambtshalveverlenging@ibz.be:
"*Beste*

Ter info - verblijfstatuut student - het verblijf van betrokkene werd ambtshalve verlengd tot 31/10/2026. De bewijsstukken kan u vinden in de bijlage.

[vermelding persoonsgegevens verzoeker]"

Het lijkt er dan ook op dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven in toepassing van artikel 103, § 2 van het Vreemdelingenbesluit de verblijfstitel van verzoeker heeft vernieuwd.

Artikel 103 van het Vreemdelingenbesluit - waarvan verzoeker ook de schending aanvoert voor wat betreft de §§ 2 en 3 - luidt als volgt:

"*§ 1. De aanvraag tot vernieuwing van de verblijfstitel, bedoeld in artikel 61/1/2 van de wet, gaat met de volgende documenten gepaard:*
1° een kopie van het geldig paspoort van de betrokkene of een daarmee gelijkgestelde reistitel;
2° een attest van inschrijving, zoals bedoeld in artikel 60, § 3, eerste lid, 3°, a), van de wet en opgesteld conform het model van het standaardformulier bedoeld in artikel 99;
3° het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, overeenkomstig artikel 61 van de wet;
4° het bewijs dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.
5° een attest dat de voortgang van de studies aantoont.
Het attest bedoeld in het eerste lid, 5° moet conform het model van het standaardformulier opgesteld zijn en behoorlijk ingevuld zijn door de instelling voor hoger onderwijs. Dit model wordt vastgesteld door de minister.
Dit attest vermeldt minstens de volgende informatie:
1° het totaal aantal studiepunten van de volledige opleiding waarvoor de student was ingeschreven en het aantal studiepunten dat hij het voorgaande academiejaar had opgenomen;
2° de examenresultaten van de student behaald in het voorgaande academiejaar;
3° het aantal credits waarvoor de student geslaagd is in het voorgaande academiejaar en hoeveel credits hij in totaal heeft verworven in zijn huidige opleiding;
4° de behaalde credits uit voorgaande opleidingen waarvoor in de huidige opleiding een vrijstelling werd verleend.
Dit attest kan daarnaast ook een advies bevatten van de instelling voor hoger onderwijs over de voortgang van de studies.
§ 2. Zodra de aanvraag ontvangen wordt, controleert de burgemeester of zijn gemachtigde of de aanvraag binnen de termijn voorzien in artikel 61/1/2, eerste lid, van de wet ingediend is en of alle documenten voorzien in paragraaf 1 voorgelegd zijn. Indien dit het geval is, overhandigt hij de student onverwijld een ontvangstbewijs, overeenkomstig het model van bijlage 33ter.

Het gemeentebestuur maakt de aanvraag, vergezeld van de door de student voorgelegde documenten, onverwijld over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
De burgemeester of zijn gemachtigde kan ook zelf de verblijfstitel onmiddellijk vernieuwen indien:
1° de student alle vereiste documenten heeft voorgelegd binnen de termijn voorzien in het eerste lid en in paragraaf 3
2° en hij aan alle voorwaarden bedoeld in paragraaf 1 voldoet
3° en hij zijn studies niet op overdreven wijze verlengt, zoals bedoeld in artikel 104.
§ 3. Indien de aanvraag is ingediend binnen de termijn voorzien in artikel 61/1/2, eerste lid, van de wet, maar niet alle vereiste documenten werden voorgelegd, dan stelt de burgemeester of zijn gemachtigde de student schriftelijk in kennis van de documenten die hij nog dient over te leggen.
De student beschikt over een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving bedoeld in het vorige lid, om zijn aanvraag aan te vullen.
Indien hij de gevraagde documenten binnen deze termijn voorlegt, dan stelt de burgemeester of zijn gemachtigde hem onverwijld in het bezit van een ontvangstbewijs, zoals bedoeld in paragraaf 2.
§ 4. De burgemeester of zijn gemachtigde kan de aanvraag tot vernieuwing in de volgende gevallen onontvankelijk verklaren:
1° de aanvraag wordt niet ingediend binnen de termijn voorzien in artikel 61/1/2, eerste lid, van de wet;
2° de ontbrekende documenten worden niet voorgelegd binnen de termijn vermeld in paragraaf 3, tweede lid;
De beslissing tot onontvankelijkheid wordt in overeenstemming met het model van bijlage 29 opgesteld.
De burgemeester of zijn gemachtigde betekent de beslissing tot onontvankelijkheid aan de betrokkene en maakt een kopie over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
§ 5. Indien de aanvraag ontvankelijk is, neemt de Minister of zijn gemachtigde een beslissing en betekent die aan de student binnen een termijn van negentig dagen na afgifte van het ontvangstbewijs, bedoeld in paragraaf 2. Dit geldt onder voorbehoud van hetgeen voorzien is in paragraaf 2, derde lid.
Indien de Minister of zijn gemachtigde niet in staat was over deze aanvraag een beslissing te nemen voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvan de student houder is, stelt de burgemeester of zijn gemachtigde hem in het bezit van een attest overeenkomstig het model van bijlage 15.
Dit attest dekt voorlopig het verblijf van de student op het grondgebied van het Rijk. Het attest is vijfenveertig dagen geldig en kan tweemaal met eenzelfde periode verlengd worden."

Op 23 februari 2026 neemt de gemachtigde "*een beslissing tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student*". Dit is de eerste bestreden beslissing.

Verzoeker voert aan dat verweerder de rechtmatige verwachtingen van verzoeker schendt door eerste alle documenten te aanvaarden als zijnde in orde, nadien te stellen dat één document toch niet in orde zou zijn en vervolgens iedere hersteltermijn te weigeren met de melding dat alles bij de aanvraag in orde had moeten zijn. Verzoeker benadrukt dat hij een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming bijbracht van zodra de overheid hem meldde dat er een probleem was met de initiële verbintenis tot tenlasteneming.

Voor een goed begrip van deze zaak, is het passend om de relevante voorafgaande feiten te hernemen:

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de A-kaart van verzoeker ambtshalve wordt verlengd tot 31 mei 2024. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer A.E.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 26 juni 2024 verzoekt de gemachtigde van de destijds bevoegde staatssecretaris aan de bevoegde burgemeester om de A-kaart niet meer ambtshalve te verlengen, nu het dossier onvolledig is en verzoeker uit te nodigen om de ontbrekende documenten voor te leggen. Dit schrijven luidt als volgt:

"*(…)*
Gelieve de A-kaart niet meer ambtshalve te verlengen

De aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsvergunning ingediend op 30/05/2024 in toepassing van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 101, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, is onvolledig.

Gelieve betrokkene dringend uit te nodigen en hem een extra termijn van 15 dagen te geven om de ontbrekende documenten over te maken, dit zijn met name:

[…]
- *Een verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig de bijlage 32 van het K.B. van 8 oktober 1981, voor het nieuwe academiejaar en een bewijs van solvabiliteit van de garant (3 recente loonfiches of een recent uittreksel uit de personenbelasting); OF een attest waaruit blijkt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar geniet van een studiebeurs of van een studielening die de gezondheidszorgen, de kosten*

van zijn verblijf, studie en repatriëring dekt; de bijlage 32 werd ingevuld voor het academiejaar 24-25, we zijn nog steeds in het academiejaar 23-24, dus dit kunnen we niet aanvaarden, bovendien neemt de garant in het academiejaar 23-24 reeds 3 andere studenten ten laste, dus deze garant kan geen garant meer staan voor betrokkene in dit academiejaar.
(…)"

In de bijhorende e-mail van 26 juni 2024 van de gemachtigde aan de stad Leuven staat het volgende:

"*(…)*
Gelieve de A-kaart NIET ambtshalve te verlengen.

De bijlage 32 werd opgemaakt voor het academiejaar 24-25, we zijn nog maar academiejaar 23-24
Bovendien neemt deze garant al verschillende andere studenten ten laste in het academiejaar 23-24.
Ik stuur later nog instructies voor de student zelf.
(…)"
Verzoeker maakt vervolgens stukken over, waaronder een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) waarbij de heer M.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 7 augustus 2024 verzoekt de gemachtigde van de destijds bevoegde staatssecretaris aan de bevoegde burgemeester om de A-kaart te vernieuwen tot 31 oktober 2024.

Verzoeker wordt ambtshalve een A-kaart afgeleverd tot 31 oktober 2025. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer M.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 29 oktober 2025 deelt de gemachtigde van de bevoegde burgemeester de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat de A-kaart van verzoeker ambtshalve wordt verlengd tot 31 oktober 2026. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming van 20 oktober 2025 (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer M.N. zich garant stelt voor verzoeker.

Op 6 februari 2026 stelt de gemachtigde dan volgend schrijven op:

"*(…)*
Geachte meneer,
De Dienst Vreemdelingenzaken overweegt om een einde te stellen aan uw machtiging tot verblijf in het kader van studies in België OF weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging op basis van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 om volgende redenen:

De overgemaakte bijlage 32 van de garant M. N. (…) kan niet langer worden aanvaard omdat de garant voor het jaar 2025-2026 ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen en dus niet solvabel is (hij verdient 4 500 euro/maand, terwijl hij minstens 5 471 euro/maand zou moeten verdienen). Een garant kan redelijkerwijs geen 3 340 euro/maand uitgeven om daadwerkelijk in de behoeften van de betrokken studenten te voorzien Dit toont aan dat het om een valse garantie gaat. De gerechtelijke autoriteiten zullen hiervan op de hoogte worden gebracht.

De Minister of zijn gemachtigde kan, na een beslissing te hebben genomen met toepassing van artikel 61/1/4 van de wet, in voorkomend geval, aan de student het bevel geven om het grondgebied te verlaten[1].

Echter, vooraleer tot dit besluit over te gaan wordt u de mogelijkheid geboden om gehoord te worden en belangrijke elementen mee te delen aan de Dienst Vreemdelingenzaken[2]. Indien u en/of uw gezinsleden die u vervoegen over elementen beschikken waarmee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van het dossier, kan u de bewijzen van deze elementen voorleggen.

Bijgevolg wordt u een termijn van 15 dagen geboden te rekenen vanaf de datum van kennisgeving om deze elementen kenbaar te maken en het behoud van de machtiging tot verblijf in België te verdedigen.

Eventuele bewijsstukken moeten verplicht via e-mail worden verstuurd naar Bureau Lang verblijf (student@ibz.fgov.be) met in het onderwerp: "hoorrecht+ FAMILIENAAM, voornaam en onze referentie (OV-nummer)" of kunnen via het gemeentebestuur worden overgemaakt.

Voor het geval dat er effectief wordt overgegaan tot het nemen van een bevel om het grondgebied wordt u reeds gewezen op de medewerkingsplicht die op u rust in toepassing van artikel 74/22 van de wet en de gevolgen indien u deze plicht niet respecteert. De informatie is te consulteren op https://dofi.ibz.be/nl/themes/sejour irregulier/medewerkingsplicht.
(…)"

Verzoeker maakt als antwoord op dit schrijven bijkomende stukken over waaronder loonfiches van zijn nieuwe garant en een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) waarbij de heer E.A.R. zich garant stelt voor verzoeker.

Per schrijven van 6 februari 2026 werd verzoeker erop gewezen dat de Dienst Vreemdelingenzaken overweegt om een einde te stellen aan zijn verblijf en werd ook uiteengezet waarom, met name omdat de voorgelegde bijlage 32 niet langer kan worden aanvaard omdat de garant voor het jaar 2025-2026 ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen waardoor hij niet solvabel is. Verzoeker werd vervolgens uitgenodigd om zijn hoorrecht uit te oefenen en belangrijke elementen waarmee rekening dient te worden gehouden ter beoordeling aan verweerder voor te leggen en die het behoud van de machtiging tot verblijf in België verdedigen.

Verzoeker kan worden gevolgd dat zijn rechtmatige verwachtingen worden geschonden daar waar in de eerste bestreden beslissing op inhoudelijk vlak geen rekening wordt gehouden met de loonfiches die door verzoeker werden voorgelegd van zijn nieuwe garant.

In de motieven van de eerste bestreden beslissing wordt louter als volgt gemotiveerd:
"*De door de betrokkene voorgelegde loonfiches van de nieuwe garant kunnen niet worden aanvaard, omdat ze niet bij zijn aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsvergunning werden ingediend in toepassing van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 en artikel 101, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Betrokkene moet op het moment van de aanvraag aantonen dat hij aan alle voorwaarden voldoet, en niet achteraf.*"

Enerzijds wordt verzoeker door verweerder per schrijven van 6 februari 2026 uitgenodigd om stukken voor te leggen die het behoud van de machtiging tot verblijf in België verdedigen en anderzijds worden deze stukken vervolgens door verweerder inhoudelijk niet beoordeeld.

Daarenboven stelde de gemachtigde in juni 2024 vast dat de voorgelegde bijlage 32 van verzoeker niet voldeed en werd verzoeker uitgenodigd om bijkomende stukken voor te leggen, waarna verzoeker een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) overmaakte waarbij M.N. zich garant stelde voor verzoeker, waar dat voorheen de heer A.E.N. was. De gemachtigde besloot vervolgens om de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student van verzoeker verder te verlengen.

Het elektronisch administratief dossier zoals het door verweerder aan de Raad werd overgemaakt komt onvolledig voor in de mate dat de Raad niet kan achterhalen wanneer en hoe verweerder achterhaalt dat de garant M.N. voor het academiejaar 2025-2026 naast verzoeker nog ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen.

Zoals hiervoor reeds werd aangehaald, werd verzoeker per schrijven van 6 februari 2026 erop gewezen dat de Dienst Vreemdelingenzaken overweegt om een einde te stellen aan zijn verblijf en werd ook uiteengezet waarom, met name omdat de voorgelegde bijlage 32 niet langer kan worden aanvaard omdat de garant voor het jaar 2025-2026 ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen waardoor hij niet solvabel is. Verzoeker werd vervolgens uitgenodigd om zijn hoorrecht uit te oefenen en belangrijke elementen waarmee rekening dient te worden gehouden ter beoordeling aan verweerder voor te leggen en die het behoud van de machtiging tot verblijf in België verdedigen.

Verzoeker kan worden gevolgd dat zijn rechtmatige verwachtingen worden geschonden daar waar in de eerste bestreden beslissing op inhoudelijk vlak geen rekening wordt gehouden met de loonfiches die door verzoeker werden voorgelegd van zijn nieuwe garant.

In de motieven van de eerste bestreden beslissing wordt louter als volgt gemotiveerd:
"*De door de betrokkene voorgelegde loonfiches van de nieuwe garant kunnen niet worden aanvaard, omdat ze niet bij zijn aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsvergunning werden ingediend in toepassing van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 en artikel 101, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Betrokkene moet op het moment van de aanvraag aantonen dat hij aan alle voorwaarden voldoet, en niet achteraf.*"

In het verleden werd het verzoeker wel alsnog toegestaan om een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming voor te leggen.

Op 29 oktober 2025 deelt de gemachtigde van de bevoegde burgemeester de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat de A-kaart van verzoeker ambtshalve wordt verlengd tot 31 oktober 2026. Verzoeker had hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming van 20 oktober 2025 (bijlage 32) voorgelegd waarbij de heer M.N. zich garant

stelt voor verzoeker. In de bestreden beslissing wordt deze verbintenis tot tenlasteneming van 20 oktober 2025 niet langer aanvaard omdat de garant voor het jaar 2025-2026 ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen waardoor hij niet solvabel is. De Raad herhaalt dat het elektronisch administratief dossier zoals het door verweerder aan de Raad werd overgemaakt onvolledig voorkomt in de mate dat de Raad niet kan nagaan wanneer en hoe verweerder achterhaalt dat de garant M.N. voor het academiejaar 2025-2026 naast verzoeker nog ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen.
De Raad herinnert eraan dat ingevolge artikel 61/1/5 van de Vreemdelingenwet verweerder ertoe gehouden is om bij elke beslissing tot weigering, beëindiging, intrekking of niet-vernieuwing van de machtiging tot verblijf rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval en het evenredigheidsbeginsel te eerbiedigen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de aangevoerde schending van artikel 61/1/4 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond. Dit volstaat voor een vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

Het eerste middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing is in de aangegeven mate gegrond.

De Raad leest in de tweede bestreden beslissing het volgende:

"*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:*

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (…)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf».

Op datum van 02.03.2026 werd in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren."

Uit de bespreking hierboven blijkt dat het eerste middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing gegrond is hetgeen leidt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 februari 2026 "*tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student*". Dit betekent dat voornoemde beslissing van 23 februari 2026 "*tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student*" wordt geacht nooit te hebben bestaan, er kan op dit ogenblik derhalve niet worden gesteld dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf wordt geweigerd of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat in casu als een accessorium van de beslissing van 23 februari 2026 "*tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student*" kan worden beschouwd, dient daarom uit het rechtsverkeer te worden gehaald door middel van een vernietiging ervan.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Verweerder laat gelden dat verzoeker uit het oog verliest dat wanneer de omstandigheden wijzigen, de gemachtigde een verblijf kan intrekken.

De Raad herhaalt dat net op dit punt het elektronisch administratief dossier zoals het aan de Raad werd overgemaakt onvolledig is. De Raad kan op basis van dit administratief dossier niet nagaan wanneer en hoe verweerder achterhaalt dat de garant M.N. voor het academiejaar 2025-2026 naast verzoeker nog ten minste drie andere studenten op zich heeft genomen. Uit het administratief dossier zoals het aan de Raad werd overgemaakt kan niet worden afgeleid dat de omstandigheden voor verweerder effectief gewijzigd zouden zijn, zo ja, wanneer dan.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 februari 2026 tot intrekking van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en van 2 maart 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis) worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijftien september tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU,	kamervoorzitter,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	J. CAMU